



الزامات مدیریت کیفیت آب Water Quality Management Requirements



راهنمای پیشگیری
از آلودگی آب

HSE - 421 - 01

در سیستم مدیریت
بهداشت، ایمنی و محیط زیست

سند حاضر با هدف ارائه راهنمایی و حفظ یکپارچگی در تدوین مستندات مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شرکت ملی صنایع پتروشیمی، توسط مدیریت HSE شرکت تهیه شده و کلیه حقوق آن محفوظ و متعلق به آن شرکت می باشد.



راهنمای پیشگیری از آلودگی آب در سیستم مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست (HSE-421-01)

۱- مقدمه

در صنایع پتروشیمی انواع مختلف آب در فرآیندها به کار می رود. آبی که در فرآیندهای صنعتی استفاده می شود وقتی که آلوده شود (یا دارای پتانسیل آلودگی باشد) تبدیل به فاضلاب خواهد شد. نمونه هایی از فاضلاب های صنعتی تولید شده در صنایع پتروشیمی عبارتست از: فاضلاب های تولید شده در فرآیندها، دورریز برج های خنک کننده و بویلرها، مخلوط آب و خنک کننده ماشین آلات، فاضلاب های ناشی از شستشوی با بخار یا سایر آب های ناشی از شستشو. این راهنما به منظور پیشگیری از آلودگی آب و خاک توسط فاضلاب و استمرار برخورداری از منابع آب سالم و بهداشتی تهیه شده است. بنابراین کلیه مجتمع ها و شرکت های تابعه باید همانند قوانین ملی و محلی از الزامات این راهنما پیروی نمایند.





۲- الزامات قانونی

- ۱-۲- اصل پنجاهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
- ۲-۲- قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست، مصوب ۱۳۵۳/۳/۲۸ و اصلاحیه ۱۳۷۱/۸/۲۴
- ۳-۲- قانون توزیع عادلانه آب، مصوب ۱۳۶۱/۱۲/۱۶ با اصلاحیه مورخ ۱۳۶۴/۸/۱۴
- ۴-۲- آیین نامه جلوگیری از آلودگی آب، مصوبه شماره ۷۱/۱۸۲۴۱/ت/هـ مورخ ۱۳۷۳/۳/۱۶ هیات وزیران
- ۵-۲- آیین نامه بهداشت محیط، مصوبه شماره ۳۰۵۳۱/ت/هـ مورخ ۱۳۷۱/۵/۶ هیات وزیران
- ۶-۲- آیین نامه رفع آلودگی زیست محیطی فعالیت های نفتی، مصوب هیات وزیران در جلسه مورخه ۱۳۸۸/۶/۴
- ۷-۲- استاندارد خروجی پساب به استناد ماده ۵ آیین نامه جلوگیری از آلودگی آب

۳- تعاریف

- ۱-۳- آلودگی آب: تغییر مواد محلول یا معلق یا تغییر درجه حرارت و دیگر خواص فیزیکی و شیمیایی و بیولوژیکی آب در حدی که آن را برای مصرفی که برای آن مقرر است مضر یا غیر مفید سازد.
- ۲-۳- مواد آلوده کننده آب (آلوده کننده): هر نوع مواد با عوامل فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی که باعث آلودگی آب گردیده یا به آلودگی آن بیفزاید.
- ۳-۳- منابع مولد آلودگی آب (منابع آلوده کننده): هر گونه منبعی که فعالیت یا بهره برداری از آن موجب آلودگی آب می شود که شامل منابع صنعتی، معدنی، کشاورزی و دامداری، شهری و خانگی، خدماتی و درمانی و متفرقه می باشد.
- ۴-۳- فاضلاب: هر نوع ماده مایع زائد حاصل از فعالیت های صنعتی یا کشاورزی و دامداری یا شهری، بیمارستانی و آزمایشگاهی و خانگی که به آب یا خاک تخلیه گردد.
- ۵-۳- آب های پذیرنده: کلیه آب های سطحی و زیرزمینی از جمله قنوات، چاه ها و سفره آب های زیرزمینی و چشمه ها و نیز دریاها، دریاچه ها، رودخانه ها و نهرها و تالاب ها و آبگیرها و برکه ها که فاضلاب و مواد زائد جامد به آنها تخلیه شده یا در آنها نفوذ می کند.
- ۶-۳- رقیق کردن: کاهش غلظت مواد آلوده کننده در فاضلاب از طریق اختلاط با آب یا آب پذیرنده.
- ۷-۳- میزان و معیار (استاندارد): حدود مجاز و مشخصات ویژه ای که با توجه به اصول حفاظت و بهسازی محیط زیست برای آلوده کننده ها و جلوگیری از آلودگی آب تعیین می شود.

۴- محدوده تحت تاثیر راهنما

مفاد این راهنما برای کلیه شرکت های تولیدی، خدماتی و سازمان های مناطق ویژه پتروشیمی، مناطق و اماکن و تاسیسات متعلق به آنها کاربرد دارد.



۵- قواعد کلی

• لزوم اخذ مجوز

۵-۱- فاضلاب نباید بدون تصفیه کافی (به منظور حذف آلاینده ها تا دستیابی به مقادیر استاندارد حفاظت محیط زیست ملی و محلی) به محیط تخلیه شود. در اکثر نقاطی که مجتمع ها و شرکت های پتروشیمی در حال بهره برداری هستند، برای تخلیه مستقیم فاضلاب صنعتی به محیط زیست اعم از محیط آبی یا خاکی باید استانداردهای تخلیه رعایت شده یا مجوزهای لازم اخذ شود. همچنین برای تخلیه فاضلاب صنعتی به شبکه یا تصفیه خانه فاضلاب شهری یا دیگر تصفیه خانه های عمومی یا خصوصی نیاز به اخذ مجوز یا خرید حق امتیاز است. هر چند فاضلاب برای تصفیه کامل و حذف آلاینده ها قبل از تخلیه به محیط زیست، به تصفیه خانه ارسال می شود، همیشه برای کاهش میزان برخی از آلاینده ها قبل از تخلیه به محیط یا ارسال به تصفیه خانه، به پیش تصفیه نیاز خواهد بود.

• شرایط عدم نیاز به مجوز تخلیه

۵-۲- تنها در دو حالت است که فاضلاب تولید شده اما نیازی به مجوزهای فوق نیست. یک حالت زمانی است که کلیه فاضلاب ها در مجتمع تصفیه شده و مورد استفاده مجدد قرار می گیرد و هیچ فاضلابی تخلیه نمی شود. حالت دیگر زمانی است که، فاضلاب تولید شده، نگهداری و برای دفع به خارج از مجتمع حمل می شود (در حالت دوم فاضلاب به عنوان یک پسماند تلقی شده و باید به دقت مطابق دستورالعملهای مربوط به مدیریت پسماندها، مدیریت شود).

• مجوزهای تخلیه مستقیم به محیط

۵-۳- هیچ یک از مجتمع ها و شرکت های تابعه پتروشیمی نمی توانند فاضلاب تولیدی خود را مستقیماً به محیط های آبی یا چاه های جاذب و یا در زمین های اطراف تخلیه نمایند. مگر آنکه ابتدا مجوز لازم را در این خصوص از سازمان قانونی ذیصلاح دریافت کرده باشد. سازمان حفاظت محیط زیست یا ادارات تابعه آن و سازمانهای مناطق ویژه از جمله مراجع قانونی فوق هستند. سازمان حفاظت محیط زیست به جای صدور مجوز تخلیه از ابزار خوداظهاری در پایش های زیست محیطی (استفاده از خدمات آزمایشگاه معتمد) استفاده می کند. مجتمع ها یا شرکت هایی که در مناطقی که نیازی به اخذ مجوز وجود ندارد، بهره برداری می شود نیز باید الزامات و استانداردهای حفاظت محیط زیست شرکت ملی صنایع پتروشیمی را رعایت نمایند.

• درخواست مجوز برای تخلیه مستقیم

۵-۴- قوانین و الزامات اخذ مجوز در اکثر مکان ها، خاص همان مکان است. جهت اخذ مجوز، ارائه اطلاعات لازم در خصوص مواد شیمیایی مورد استفاده در فرآیند و توصیفی از هر فرآیند شامل آلاینده های موجود در فاضلاب خروجی لازم است. متقاضی همچنین باید اطلاعات دیگری همچون میزان آب مصرفی، منبع آن و محل های تخلیه فاضلاب ها را نیز فراهم کند. اغلب لازم است که تعداد قابل ملاحظه ای آزمایشات شیمیایی روی فاضلاب قابل تخلیه به محیط، انجام شود.



• رعایت و تطابق با مجوزهای تخلیه مستقیم

۵-۵- هر گونه سوالی در خصوص مفاهیم مجوز و چگونگی رعایت و تطابق با مجوزهای تخلیه فاضلاب باید سریعاً به مدیریت HSE شرکت ملی صنایع پتروشیمی ارجاع داده شود.

۵-۶- الزامات تطابق با مجوزها می تواند از موارد عمومی تا موارد خیلی جزئی را شامل شود. از جمله عمده ترین موارد مورد نظر برای رعایت و تطابق با مجوزها عبارت است از:

- اغلب چگونه باید از محلهای خاص تخلیه فاضلاب نمونه برداری انجام شود؟

- چه آزمایشاتی باید انجام شود؟

- چه حدودی از غلظت ها قابل پذیرش است؟

- تعیین نقاط ویژه نمونه برداری که باید نمونه برداری از آنها انجام شود.

۵-۷- معمولاً آزمایشات توسط اداره محیط زیست سازمان منطقه ویژه یا آزمایشگاه معتمد سازمان قانونی صادر کننده مجوز صورت می گیرد.

۵-۸- مجوزها عموماً شامل تعاریفی از عبارات و وضعیت های مجاز و استاندارد هستند. این عبارات باید به دقت به منظور فهم تمام وضعیت ها و چگونگی تطابق با مجوز مطالعه شود. نمونه هایی از این عبارات، عبارت است از :

- تناوب مورد نیاز برای ارائه گزارشات.

- مبانی و مرجع روشهای ویژه که باید برای آزمایشات مورد استفاده قرار گیرد.

- لیستی از مدارک و گزارشات قابل نگهداری و مدت زمان نگهداری آنها.

- زمان و شخصی که باید گزارش هر گونه عدم تطابق با مجوز، به او ارجاع شود.

- چگونگی و شرایطی که یک مجوز اصلاح می شود.

- ابلاغیه جواز ورود مراجع صادر کننده مجوز به مجتمع و بازرسی از تاسیسات وابسته به تصفیه و تخلیه فاضلاب.

- الزامات نگهداری تاسیسات تصفیه خانه و تجهیزات کنترلی در حالت بهره برداری مطلوب.

۵-۹- برخی از مجوزها می تواند شامل الزامات اضافه تری به ویژه برای صنایع خاص یا تاسیسات باشد که در قالب شرایط استاندارد نمی گنجد. به عنوان نمونه می توان به الزام نمونه برداری از محل خروجی آبهای سطحی از مجتمع برای تعیین این که این آب ها قبل از تخلیه آلوده شده اند یا خیر، اشاره نمود.

• تغییرات مجوز تخلیه مستقیم

۵-۱۰- مجوز تخلیه فاضلاب، برای یک دوره ثابت زمانی ۵ ساله اعتبار خواهد داشت، به شرط آن که شرایط توصیف شده مجتمع در زمان اخذ مجوز تغییر نکنند. اگر شرایط در طول دوره اعتبار مجوز تغییر کند، مجوز باید اصلاح یا به روز شود. به عنوان نمونه هایی از تغییرات که تصحیح مجوز را ضروری می سازد می توان به فرآیندهای جدید یا مواد شیمیایی متفاوت مورد استفاده در فرآیندها اشاره نمود که باعث افزایش در میزان فاضلاب تخلیه شونده به محیط شده یا باعث افزایش در میزان یا نوع آلاینده درون فاضلاب شود.

۵-۱۱- بی نهایت مهم است که مجتمع ها و شرکت ها توجه داشته باشند که اطلاع دادن تغییرات مورد نظرشان که در شرایط مجوز تغییر ایجاد می کند، جزء تعهدات و مسئولیت های تعهد شده شرکت ها هنگام اخذ مجوز است. اطلاعات مرتبط با تغییرات در اسرع وقت و حتماً در تمام موارد قبل از هر گونه اقدامی برای ایجاد تغییر، باید به اطلاع مراجع ذیصلاح رسانده شود. طبق قوانین و شرایط اخذ مجوز، مجوز باید قبل از وقوع هر گونه تغییری در مشخصات فاضلاب، اصلاح و به روز شود.



• مجوزهای تخلیه غیرمستقیم

۵-۱۲- برخی از مجتمع ها ممکن است فاضلاب خود را به یک تصفیه خانه مرکزی (خارج از مجتمع) یا یک تصفیه خانه فاضلاب شهری یا صنعتی (عمومی یا خصوصی) تخلیه کنند. تصفیه خانه های مرکزی در مناطق ویژه نمونه های مشخصی از این حالت است. این تصفیه خانه ها (مرکزی، بهداشتی یا صنعتی عمومی یا خصوصی) با مبنای خاصی طراحی شده است، بنابراین مجتمع ها و شرکت هایی که فاضلاب خود را برای تصفیه نهایی به این تصفیه خانه ها ارسال می کنند، باید مجوز لازم را از مرجع ذیصلاح اخذ نموده و حدود خاصی را رعایت نمایند. در برخی از موارد ممکن است تصفیه خانه های مرکزی به دلایل مختلف (به اجبار یا اختیار)، فاضلاب هایی را بپذیرند که جزء مبنای طراحی آنها نبوده است. در این گونه موارد اخذ مجوزهای لازم و رعایت حدود خاص نه تنها ضروری است، بلکه تأثیر رعایت یا عدم رعایت این الزامات، در عملکرد تصفیه خانه بسیار بیش از حالت اول است. عموماً حدود مجاز، استفاده از برخی سیستم های پیش تصفیه را اجتناب ناپذیر می سازد.

• اخذ مجوز برای تخلیه غیرمستقیم

۵-۱۳- بسیاری از الزامات اخذ مجوز برای تخلیه غیرمستقیم ممکن است همانند اخذ مجوز برای تخلیه مستقیم باشد، اما الزامات خاصی نیز متناسب با هر مکان، می تواند لازم و بسیار متفاوت باشد. جهت اخذ مجوز، ارائه اطلاعات لازم در خصوص مواد شیمیایی مورد استفاده در فرآیند، توصیفی از هر فرآیند شامل آلاینده های موجود در فاضلاب و تخمینی از حجم فاضلاب تخلیه شونده به محیط لازم است.

۵-۱۴- متقاضی اخذ مجوز همچنین باید اطلاعاتی را در خصوص چگونگی پیش تصفیه فاضلاب برای کاهش آلاینده ها قبل از تخلیه و ارسال به تصفیه خانه مرکزی ارائه نماید.

۵-۱۵- برای کسب اطلاعات بیشتر در این خصوص به «راهنمای طراحی و اجرای تصفیه خانه فاضلاب» به شماره HSE-422 مراجعه کنید.

• رعایت و تطابق با مجوزهای تخلیه غیرمستقیم

۵-۱۶- طول دوره اعتبار مجوز تخلیه غیرمستقیم یا پیش تصفیه به شرایط محلی بستگی دارد، اگرچه عموماً این مجوزها برای ۵ سال صادر می شود.

۵-۱۷- هر گونه سوالی در خصوص مفاهیم مجوز و چگونگی رعایت و تطابق با مجوزهای تخلیه فاضلاب، باید سریعاً به مدیریت HSE شرکت ملی صنایع پتروشیمی ارجاع داده شود.

• تغییرات مجوز تخلیه غیرمستقیم

۵-۱۸- اگر شرایط توصیف شده در زمان اخذ مجوز در مجتمع یا شرکت تغییر نکند، مجوز تخلیه غیرمستقیم در یک دوره تعیین شده اعتبار خواهد داشت. اگر شرایط در طول دوره اعتبار مجوز، تغییر کند مجوز باید اصلاح و به روز شود. به عنوان نمونه هایی از تغییراتی که اصلاح مجوز را ضروری می سازد می توان به استفاده از فرآیندهای جدید یا مواد شیمیایی متفاوت که می تواند مقدار فاضلاب تخلیه شونده یا مقدار یا نوع آلاینده های موجود در فاضلاب را افزایش دهد، اشاره نمود.

۵-۱۹- بینیهات مهم است که مجتمع ها و شرکت ها توجه داشته باشند که اطلاع دادن تغییرات مورد نظرشان که در شرایط مجوز تغییر ایجاد می کند، جزء تعهدات و مسئولیت های تعهد شده



شرکت ها هنگام اخذ مجوز است. اطلاعات مرتبط با تغییرات در اسرع وقت و حتماً در تمام موارد قبل از هر گونه اقدامی برای ایجاد تغییر، باید به اطلاع مراجع ذیصلاح رسانده شود. طبق قوانین و شرایط اخذ مجوز، مجوز باید قبل از وقوع هر گونه تغییری در مشخصات فاضلاب، اصلاح و به روز شود.

• رواناب (سیلاب) بارندگی

۵-۲۰- آب باران و ذوب برف که در سطح سایت صنعتی جاری می شود می تواند آلاینده های محوطه صنعتی را با خود حمل کند. به عنوان مثال روغن یا مواد شیمیایی که از ظروف یا تانک های ذخیره یا ماشین آلات نشت کرده یا فلزات سنگین که از محل های نگهداری آنها شسته می شود، می تواند وارد پیت ها، دیچ ها یا کانال های جمع آوری شود.

در مناطق ویژه، مجتمع ها یا شرکت ها برای تخلیه رواناب بارندگی نیاز به اخذ مجوز تخلیه آب های سطحی از اداره محیط زیست سازمان منطقه دارند. اگرچه در اکثر مناطقی که مجتمع ها یا شرکت های پتروشیمی فعالیت می کنند، نیازی به اخذ مجوز تخلیه آب های سطحی وجود ندارد، لیکن کلیه مجتمع ها یا شرکت های تابعه باید حدود استاندارد تخلیه فاضلاب به محیط زیست را رعایت نموده و موارد زیر را برای پیشگیری از آلودگی آب های سطحی انجام دهند.

• پیشگیری از آلودگی آب های سطحی

۵-۲۱- شرکت باید با مشارکت همکاران، کمیته پیشگیری از آلودگی را تشکیل داده و یک برنامه پیشگیری از آلودگی آب را برای شرکت طرح ریزی نماید. کمیته پیشگیری از آلودگی آب ممکن است از دو نفر یا بیشتر تشکیل شود که برای طرح ریزی و اجرای برنامه پیشگیری از آلودگی آب کار می کنند. کمیته باید از افرادی تشکیل شود که با بهره برداری از مجتمع، مواد شیمیایی مورد استفاده، پتانسیل ریزش ها، سابقه ریزش های قبلی و مشخصات سیستم آب های سطحی و زهکشی مجتمع آشنا باشند.

۵-۲۲- برای آماده سازی طرح پیشگیری از آلودگی آب، کمیته باید نقشه ای از سیستم جمع آوری آب های سطحی، شبکه جمع آوری فاضلاب و زهکشی سایت و لیستی از مواد شیمیایی خطرناک موجود در سایت را تهیه کرده و ریزشها و نشتی های گذشته را شناسایی کرده و به دقت کلیه تخلیه های آب های سطحی را در ایام خشک ارزیابی نماید.

۵-۲۳- طرح پیشگیری از آلودگی آب باید حاوی نمونه «اقدامات مدیریتی بهتر» باشد. از اقدامات مدیریتی بهتر می توان به ضبط و ربط خوب، توجهات پیشگیرانه، بازرسی و بازدیدهای منظم، پیشگیری از ریزش ها و ارزیابی مسئولیت ها و تعهدات اشاره نمود.

۵-۲۴- موارد زیر باید در طرح پیشگیری از آلودگی آب دیده شود و آموزش های لازم برای رعایت این اقدامات در تمام ایام برای کلیه همکاران فراهم شود.

- هرگز نباید هیچ گونه ماده ای که حاوی روغن، مواد شیمیایی، حلال ها یا حتی آب های شستشو است، به درون کانال های جمع آوری آب های سطحی یا سامپ ها ریخته شود.
- هیچ گونه فاضلابی نباید در کانال آب های سطحی یا روی زمین ریخته شود.
- پسماند روغن، حلال ها یا مواد شیمیایی باید جدا شده و برای دفع به روش مناسب نگهداری شود. هرگز نباید مواد مختلف در یک ظرف مخلوط شود.
- هیچ گونه پسماندی نباید روی زمین، روی سطوح بتنی یا در جاده ها ریخته شود. پسماندها باید با سرعت پس از تولید در ظروف مناسب قرار داده شود. کلیه ریزش ها یا موادی که ناخواسته رها شده است (چه جامد یا مایع) باید کاملاً تمیز شده و به سرعت در ظروف مناسب نگهداری شود.



- در محل هایی که فاضلاب ناشی از آن موقتاً در کانال آب های سطحی یا روی زمین تخلیه می شود، شستشو با بخار یا سایر عملیات های شستشو نباید انجام شود.
- نگهداری رونوشتی از هر گونه نامه نگاری با سازمان های محلی و قانونی یا مراجع صادر کننده مجوز مرتبط با تخلیه (های) فاضلاب و هر نامه ای که عدم تطابق ها را تشریح می کند.
- رکوردهای آنالیزهای آزمایشگاهی مربوط به تخلیه های فاضلاب باید نگهداری شود.
- مستندات تضمین کیفیت برای آنالیزهای آزمایشگاهی باید نگهداری شود.
- تمام داده های خام، همچون نمودارهای ثبت شده و رکوردهای کالیبراسیون ابزار و تجهیزات باید نگهداری شود.
- رکوردهای توقف یا سایر تعمیرات در سیستم های تصفیه یا تجهیزات اندازه گیری باید نگهداری شود.
- رکوردهای آموزش باید نگهداری شود.
- محیط کار باید کاملاً از زباله، پسماند صنعتی و غیر صنعتی و ضایعات تمیز شود. قراضه های لاستیک و چوب، ذرات سندبلاست، پرکننده های مستعمل، فلزات قراضه، سرقیچی فلزات، تراشه ها و خرده ریزه های فلزی، ظروف یک بار مصرف، کاغذ و موارد مشابه از جمله زباله و پسماندهایی هستند که می تواند محیط سایت را آلوده کرده و در نتیجه باعث آلودگی آب و محیط شود.
- تمام موارد دارای پتانسیل یا مشکوک آلاینده ای که می تواند وارد کانال آب های سطحی یا سیستم زهکشی شود باید سریعاً به مسوول مستقیم یا رئیس محیط زیست مجتمع گزارش شود.

• نگهداری آمار و اطلاعات

- ۵-۲۶- یک رونوشت از هر مجوز تخلیه باید نگهداری شده و در اسرع وقت توسط مسوول رعایت و تطابق با مجوز در تمام طول دوره اعتبار مجوز قابل دستیابی باشد.
- ۵-۲۷- تمام رکوردهای مورد نیاز مجوزها باید مطابق الزامات ملی، محلی یا ISO ۱۴۰۰۰ در مجتمع نگهداری شود.
- ۵-۲۸- تمام رکوردها باید در شرایط مناسبی نگهداری شود تا خوانا، قابل فهم و شناسایی و سریعاً برای ارائه به بازرسین مراجع ذیصلاح قابل دستیابی باشد.
- ۵-۲۹- رکوردهایی که باید نگهداری شود عبارتست از:
 - رونوشت های کلیه گزارشات ارائه شده به مراجع قانونی
 - رونوشتی از هر گونه نامه نگاری با سازمان های قانونی یا مراجع صادر کننده مجوز مرتبط با تخلیه (های) فاضلاب و هر نامه ای که عدم تطابق ها را تشریح می کند.
 - رکوردهای آنالیزهای آزمایشگاهی مربوط به تخلیه های فاضلاب
 - مستندات تضمین کیفیت برای آنالیزهای آزمایشگاهی
 - تمام داده های خام، همچون نمودارهای ثبت شده و رکوردهای کالیبراسیون ابزار و تجهیزات
 - موارد توقف یا سایر تعمیرات در سیستم های تصفیه یا تجهیزات اندازه گیری
 - رکوردهای آموزش





۶- ضمانت اجرایی

- ۱- لازم است کلیه فعالیت های مرتبط با الزامات راهنمای پیشگیری از آلودگی آب، تحت کنترل امور HSE شرکت ها بوده و با هماهنگی بخش محیط زیست و تائید امور HSE صورت پذیرد.
- ۲- همانند سایر بخش های HSE-MS روند اجرایی این راهنما نیز توسط ممیزین NPC مورد ممیزی قرار خواهد گرفت و نتایج مربوطه به مدیریت عامل هر شرکت اعلام خواهد شد.

